

τερον. 'Η Σήλεια γεννᾶ ἀπὸ δέος ἔως τέσσαρα ὡά, κάθηται δ' ἐπ' αὐτῶν μετὰ μεγάλης σταθερότητος, ἐνῷ ὁ ἄρρην στέκει δίλιγον ἀπομεμακρυσμένος τῆς φωλεᾶς, εἰς ὅλας τὰς χρείας τῆς ἑταῖρου του προσέχων.

Περὶ τοῦ εἰδούς τῆς παιδεύσεως, τὴν ὥποιαν ἐπιδέχονται οἱ φιττακοὶ, ἀρμόζει νὰ σημειώσωμεν δίλιγα τινὰ ἐνταῦθα. Μανδάνουν νὰ ὅμιλησι, καὶ δύνανται νὰ ἐνθυμᾶνται καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνωσιν ίκανωτάτην σειράν λίξεων. Πρόρχεται δὲ τοῦτο ἐπὸ βεβιασμένην τῆς φωνῆς τροποποίησιν, τὴν ὥποιαν ἀποκτήσιν ἀκούοντες τὰς αἰτάς λίξεις ἢ φωνὰς συχνάκις ἐπαναλαμβανομένας· ταύτας, διὰ τοῦ μιμητικοῦ ἐντ γυματος, τοῦ κοινοῦ μὲν πρὸς ὅλα τὰ ζῆα, ἵσχυρότερον δὲ ἵσως ἀνεπιτυγχάνουν εἰς τὸν φιττακὸν παρ εἰς τὰ πλειότερα τὸν ἄλλων, δύνανται καὶ νὰ ἐνθυμᾶνται. 'Αλλὰ τὰ διὰ τῆς γλώσσης ταύτης ἐκφραζόμενα αἰσθήματα ἢ φρονήματα ἀγνοοῦν αἰτοὶ παντάπασι. Πολλάκις ἀλούμεν φιττακοὺς εἰς τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ, δοτις συχνὰ τοὺς κυριεύει, νὰ μεταχειρίζωνται τὰς αἰτάς φιλικὰς φράσεις, αἴτινες, δοτανήναι γαλήνιοι, φάνονται νοημονέσταται λαὶ ὅρμοις ἀνταταται, ἐπειδὴ κοινῆς δίδονται ὡς ἀποκρίσεις εἰς στενώτατον ἐρωτήσεων κύκλον.

#### ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΜΥΩΝΩΝ.

Ο ΡΟΒΕΡΤΟΣ Φραγκίσκος Δαμιένς, ὁ ξητίσας νὰ δολοφονήσῃ τὸν Λοεζίκον 1E'. τὸ 1757, ἀφοῦ υπέφερεν ἀνηρούστους βασάνους, κατέειπε στὴν ναὶ σπασθῆ εἰς τίσσαρα μερίδια υπὸ τεσσάρων ἵππων. 'Αλλὰ, μολονότι κατέθεσαν δῆλην αὐτῶν τὴν δύναμιν, κατὰ τίσσαρας διευθύνσεις σύροντες τὰ μέλη αἰτοῦ διὰ πεντήκοντα λεπτὰ, οἱ μιᾶνες, μ' ὅλον τοῦτο, δὲν ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῶν συνδόμων αὐτῶν. ζῶντος δὲ αἰτοῦ ἀκόμη, τίναγκάσθησαν οἱ δῆμοι νὰ κέψωσι μὲ μάχαιραν τοὺς τένοντάς του, ζῶστε νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ νόμος, ὁ δόπος διελάμβανε νὰ χωρισθῇ εἰς τεταρτημέρια τὸ σῶμα τοῦ ἐγκληματίου. Αυτὸ τοῦτο ἔγινε καὶ ὡς πρὸς τὸν Ραυελλάκ, τὸν δοιοφόρον τοῦ Ἐρρίκου Τετάρτου, τῶν ἵππων μὴ δυνηθέντων νὰ διαμελίσωσι τὸ σῶμα τοῦ ἐγκληματίου.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ εἶναι τὸ μόνον ζῶον, τὸ ὥποιον γεννᾶται γυμνὸν, καὶ τὸ ὥποιον ἐμπορεῖ νὰ ἐνδέται. Αἴτη δὲ εἶναι μία ἐκ τῶν ἰδιοτήτων, ὅσαι καθιστάνουν αὐτὸν ζῶον παντὸς κλίματος καὶ πάσης τοῦ ἐνιαυτοῦ ἄφας. Τῶν σκεπασμάτων αὐτοῦ τὴν θερμότητα ἢ ἐλαφρότητα δύναται νὰ προσαρμόσῃ εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῆς κατοικίας του. 'Αν ἔγεννητο μὲ δόρμα ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ, μολονότι ἡθελε τὸν χρησιμεύειν εἰς ὑψηλὰ πλάτη, ηθελε καταπίζειν αἰτῶν διὰ τοῦ βάρους καὶ τῆς θερμότητος, ὃσον ἐπρόβανεν εἰς τὸν ισημερινόν.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ φιλία ὅμοιάζει τὴν καλὴν ύγειαν, τῆς διπολας γενικᾶς τότε μόνον αἰσθανόμενα τὴν ἀξίαν, έταν χάσωμεν αυτήν

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Α'. ἔκαμε τὸ 1758 μεγάλην κυνηγετικὴν ἐκστρατείαν· οἱ κυνηγοὶ ἦσαν εἰκοσιτετρεῖς, ἐκ τῶν ὅποιών τρεῖς κυρίαι· ἐκράτησε ὁ ἡμέρας δεκαοκτώ. 'Εφονεύθησαν ζῆα 47,950, συνιστάμενα ἐκ 19 δορκάδων, 77 ἑλάφων, 10 ἀλωπέκων, 8,243 λαγωῶν, 19,515 περδίκων, 9,499 φασιανῶν, 114 κορυδαλῶν, 353 ὄφτικων, κτλ., κτλ. 'Ο αυτοκράτωρ ἔρριψεν 9,789 βούς, ὃς ὁ δὲ ἀδελφὴ του πριγκίπισσε Καρλόττα, 9,010. 'Ολόκληρος ὁ ἀριθμὸς τῶν βολῶν ἦτον 116,209.

ΚΑΤΑ τοὺς νεωτέρους ὑπολογισμοὺς, τοὺς εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Στοκόλμης περιεχομένους, ὁ πραγματικὸς πληθυσμὸς τῆς Σβενίας ουμποσοῦται εἰς 3,025, 140 φυλάς· ἵτοι, ἔγινεν αἴξησις ἐνὸς π' μπτου μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν τῆς προσῆς αυτοῦ μεγαλειότητος.

Η ΚΤΥΚΛΟΦΟΡΙΑ τῶν ἐφημερίδων τῆς Βιέννης εἶναι ὡς ἀκοῦούσθως· 'Επίσημος Ἐφημερίς, 2,600· 'Αουστριακὸς Παρατηρητής, 600· 'Ο Αετός, 270· Θεατρικὴ Ἐφημερίς, 1,300· 'Αστεῖος, 450· 'Ἐφημερίς τῆς Βιέννης, 600· Θεατής, 750.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπάρχουν 50,000 συγγραφεῖς τυπόνονται δὲ λατ' ἔτος 10,000,000 τόμοι.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗΣ δεισιδαίμων εἶπε μίαν τὸν ἡμέραν εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, 'Ιωάννη, ἔβαλες νερὸν εἰς τὸ ράκι; — 'Μάλιστα.' — 'Ἐβαλες ἄρμον εἰς τὴν ζάχαριν; — 'Μάλιστα.' — 'Ἐβρεξες τὸν καπνόν; — 'Μάλιστα.' — 'Λοιπὸν κοπίασε μαζῆ μου εἰς τὸν ἐσπερινό!'

'ΑΠΕΦΑΣΙΣΑ,' λέγει ἐπίσκοπός τις, 'ποτὲ νὰ μὴν διμελῶ περὶ τῶν ἀρέτῶν τινὸς κατὰ πρόσωπον αἰτοῦ, μηδὲ περὶ τῶν κακιῶν τινὸς ἀπισθεν αἰτοῦ' χρυσοῦς κανῶν, ἢ φύλαξις τοῦ ὥποου ἡθελεν ἐφορίσειν διαμικῆς τὴν κολακείαν καὶ τὴν κακολογίαν ἀπὸ τὸν κόσμον.

ΠΟΛΛΑ δίλιγοι στοχάζονται πόσον ἐνώπιος λαμβάνουν τὰ τίκνα τὰς πρώτας αυτῶν ἐντυπώσεις· πέσον τιχίως μανθάνουν ν' ἀλογουθάστοι τὰς διαδίσεις καὶ τοὺς τρόπους τῶν περικυκλώντων αιτά. Πόσον λοιπὸν πρὶ πει νὰ ἔναι ἀξιόλογον τὸ παράδειγμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς των! Πόσον φυσικὸν νὰ ὁδηγῆται τὸ τέκνον υπὸ τῆς καθημερινῆς συναναστροφῆς, τῆς καθημερινῆς διαγωγῆς τῶν γεννητόρων του. Πόσον ισχυρὸν πρὶ πει νὰ ἔναι ἡ αὐτῶν ἐπιρρόη ἐπὶ τὸ νεαρὸν πνεῦμα. τὸ διειγμὸν νὰ ἀναβλέπῃ πρὸς αὐτοὺς μὲ ἀγάπην· αἱ μὲ σέβας.

Ως αἱ ἀκτίνες τοῦ ἥλιου, ἀν καὶ ταχύταται, δένθαλάπτοσι τοὺς ὄφθαλμοὺς διὰ τὴν υπερβολικὴν λεπτότητα παθοροια αἱ προσβολαὶ τοῦ φθόνου, ἀν καὶ πολυαἰθμόταται, δὲν πρὶ πει νὰ πληγόνωσι τὴν ἀρετὴν μεσαὶα τὸ ἀσήμαντον αυτῶν.